

[Ib Christensen]

ringen til virkelig alvorligt, også med brug af consensus-princippet, at modsætte sig beslutningen nu vedrørende raketterne. Derfor ville det være i alle de menneskers interesse, som i dette land – og det er mange – er imod, at man på det grundlag, der foreligger nu, træffer beslutning om at forcere en kaprustning, som ganske givet vil medføre en tilsvarende yderligere kaprustning østpå, hvis man i stedet for at tage beslutningen nu tager en pause – og der står ikke noget om, hvorvidt det skal være 6 måneder eller 2 år eller 1 år – til at afprøve den reelle forhandlingsvilje hos Warszawapagten. Derfor håber jeg, at så mange som muligt slutter op om vores dagsordensforslag; regeringen burde altså også gøre det.

(Kort bemærkning).

Arentoft (FP):

Da venstre og de konservative har givet udtryk for, at de efter aftale med socialdemokratiet ikke vil stemme for vor dagsorden uanset indholdet, som de er enige med os i, og da vi anser det for vigtigt, at de partier, der står bag forsvaret, er nogenlunde enige, tager jeg hermed vort dagsordensforslag tilbage.

Formanden:

Det af Arentoft (FP) fremsatte forslag om motiveret dagsorden er taget tilbage. Ønsker nogen at optage det? (Ophold). Da det ikke er tilfældet, er det bortfaldet.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Jeg vil bare sige med hensyn til de stillede dagsordensforslag, at vi naturligvis vil stemme for det af det radikale venstre stillede dagsordensforslag. Jeg beklager dybt, at regeringspartiet ligesom abdicerer fra ansvaret og ikke vil tage den logiske konsekvens af den redegørelse, som udenrigsministeren kom med. Det må, indtil det modsatte er blevet bevist, opfattes som tegn på, at regeringen heller ikke er villig til at tage den logiske konsekvens, når det kommer til stykket. Det synes jeg nok man skal lægge sig på sinde. Jeg tror, der er nogle, der risikerer at blive – dér var jeg lige ved at anvende et vulgært udtryk, men skal vi så sige – fuppet i denne

sag. Men jeg håber det ikke og skal da bidrage til, at det ikke bliver tilfældet.

Til den af retsforbundet stillede dagsorden vil vi undlade at stemme. Den er udtryk for, at man ønsker at udskyde den foreliggende beslutning. Vi mener, at man ikke under nogen omstændigheder må indføre krydsermissiler på det europæiske kontinent, og derfor kan vi ikke stemme for den af retsforbundet stillede dagsorden.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag om motiveret dagsorden af Stinus (RV) (se foran)

forkastedes, idet 29 stemte for, 130 imod.

Forslag om motiveret dagsorden af Ib Christensen (DR) (se foran)

forkastedes, idet 5 stemte for, 133 imod; 26 stemte hverken for eller imod.

Følgende forslag var taget tilbage og dermed bortfaldet:

Forslag om motiveret dagsorden af Arentoft (FP) (se foran).

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af:

Forslag til lov om kurstabsfradrag for ældre virksomhedslån.

[Af Maisted (FP) m. fl.].

(Lovforslag nr. L 17. Fremsat 13/11 79).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Det foreliggende lovforslag fra fremskridtspartiet går ud på, at kurstab på udenlandske erhvervslån skal kunne fradrages fuldt ud ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, uanset hvornår lånet er optaget. Forslaget betyder således en udvidet adgang til at fradrage kurstab på de såkaldte finanslån og lån, der er optaget ved emission af obligationer i udlandet, hvis lånet er optaget før 1. januar 1976.

[Ministeren for skatter og afgifter]

Spørgsmålet om den skattemæssige behandling af gevinst og tab på udenlandske erhvervslån har flere gange været behandlet i Folketinget, og det fremgår i øvrigt også af forslagens bemærkninger.

Første næstformand (Enggaard):

Jeg beder om mere ro i salen.

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

I december 1975 blev der gennemført regler, hvorefter kursgevinst eller -tab på sådanne lån som hovedregel skal medregnes ved indkomstopgørelsen. Der blev dog fastsat nogle særlige regler for de såkaldte finanslån. Baggrunden herfor var, at virksomhederne ved optagelse af ældre finanslån havde indrettet sig på, at gevinst og tab ikke skulle medregnes i den skattepligtige indkomst. Man fandt det derfor rimeligt, at de nye regler kun skulle anvendes for lån, der blev optaget efter 1. januar 1976.

I juni i år blev der imidlertid gennemført en ændring af disse bestemmelser af hensyn til de virksomheder, der har haft uforholdsmæssigt store omkostninger på ældre finanslån, når man sammenligner med vilkårene for tilsvarende danske lån. Valutagevinst og -tab på finanslån, der er optaget før 1. januar 1976, kan nu efter begæring medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Til gengæld skal den skattepligtige indtægtsførelse en beregnet rentefordel, hvis den årlige rente på det udenlandske lån er lavere end den gennemsnitlige rente på et tilsvarende indenlandsk virksomhedslån. En sådan begæring omfatter alle ældre finanslån, således at der også sker en beskatning af de valutakursgevinster, som de pågældende låntagere eventuelt har haft.

Efter fremskridtpartiets forslag skal der gives adgang til fradrag for kurstab på ældre virksomhedslån, uden at der skal ske en beskatning af de tilsvarende gevinster for den samme skatteyder. Derved ophæves den balance, som er tilstræbt i den gældende lovgivning. Det er netop dette, der er det urimelige i forslaget. Hvis der skal gives fradrag for tab, må den skattepligtige også medregne fordelene.

Regeringen kan derfor ikke støtte det foreliggende lovforslag.

Preben Steen Nielsen (S):

Dette lovforslag hører med til fremskridtpartiets genoptrykningssystem: det var sidst til første behandling for et år og seks dage siden her i Folketinget, og der er ikke siden da sket nogen ændringer skattemæssigt, som skulle begrunde en ændret holdning til dette lovforslag.

Jeg skal henholde mig til, hvad ministeren har sagt, og hvad vores ordfører sagde ved behandlingen af lovforslaget for lidt over et år siden; vi vil formentlig kunne gøre det samme i næste folketingssamling, når forslaget fremsættes én gang til.

Anders Poulsen (V):

Det foreliggende lovforslag er efterhånden en gammel kending her i Folketinget, og det vedrører et problemområde, som vi i venstre har været meget opmærksomme på, fordi mange erhvervsvirksomheder, der har optaget udenlandslån, er blevet påført store omkostninger ved valutakurstab på grund af den danske kronens faldende værdi.

Men vi mener faktisk, at de skattemæssige forhold på dette område er klarlagt og sat på plads, måske med undtagelse af et enkelt forhold, som jeg skal vende tilbage til. Det er i øvrigt ikke mindst på foranledning af venstre, at tingene er blevet sat på plads.

Det foreliggende lovforslag må derfor nærmest anses for overflødig, og det vil jeg gerne begrunde. I den forbindelse er der behov for at nævne tre handlinger, der har indflydelse på den problemstilling, som lovforslaget vedrører: For det første den pr. 28. november 1975 afsagte højesteretsdom, som også er nævnt i lovforslagets begrundelse. Den fastslog, at kurstab på udenlandslån til driftsfinansiering var omfattet af statskatte-lovens § 6, bestemmelse om fradragsberettigede driftsomkostninger. For det andet Folketingets vedtagelse i december 1975 om medregning af kurstab og gevinst ved kursændringer på udenlandslån optaget efter januar 1976. Endelig for det tredje Folketingets vedtagelse i maj dette år efter forslag fra venstres daværende skatte- og afgiftsminister, hr. Anders Andersen, at kurstab og -gevinst, konstateret efter 1. januar 1976, kan medregnes på lån optaget før januar 1976, når der er lidt et særlig stort kurstab i forhold til den

[Anders Poulsen]

opnåede rentebesparelse på disse ældre udenlandslån.

Hvis man vil gå videre end det tilvejebragte med skattemæssig lovgivning på dette område, kommer man ud i nogle overdrivelser og nogle uheldige forhold, hvor der ikke er symmetri i tingene, hvilket det foreliggende lovforslag også bærer præg af. Der er i lovforslaget nogle skævheder i forhold til den skattemæssige behandling ved optagelse af rentebillige indenlandske obligationslån, og der er i forslaget skævheder, fordi kursgevinster på de ældre udenlandslån ikke foreslås medregnet. Det vil i mange tilfælde betyde en urimelighed for de virksomheder, der tidligere har optaget rentedyre udenlandslån med en mindre kursrisiko, i forhold til de virksomheder, der i sin tid optog de rentebillige udenlandslån med en betydelig større kursrisiko. Der mangler derfor balance i tingene i det foreliggende lovforslag.

Venstre mener som sagt, at der især ved den i maj måned dette år vedtagne lov om fradragsret for ekstraordinært store kurstab på disse ældre udenlandslån er tilvejebragt en fornuftig og god lovgivning med balance i tingene. Jeg nævnte tidligere, at der var et enkelt forhold i de problemer, lovforslaget vedrører, som ikke helt er sat på plads. Det drejer sig om den fradragsret for kurstab på udenlandslån til driftsfinansiering, som høje-steret fastslog ved den tidligere nævnte dom. Der er flere eksempler på, at det volder nogle besværligheder at komme igennem ligningssystemet med den nævnte fradragsret. Jeg vil gerne spørge ministeren for skatter og afgifter, om han vil medvirke til, og i givet fald hvorledes han vil sikre, at alle virksomheder, der har krav på denne fradragsret, også under ligningen får den.

Sluttelig vil jeg sige, at selv om vi ikke mener, at der har været behov for fremsættelsen af dette lovforslag, vil venstre på saglig måde deltage i udvalgsarbejdet.

Kjelgaard (KF):

Det er ikke første gang, forslaget om kurs- tabsfradrag for ældre virksomhedslån er til forhandling, og i det konservative folkeparti har vi ved de tidligere lejligheder givet udtryk for vores positive indstilling.

Bemærkningerne til lovforslaget nu er ikke just blevet pænere, men trods det er vi stadig

væk positive, og vi vil gerne være med til at grave i de problemer, der kan opstå i forbindelse med lovforslagets eventuelle gennemførelse. Jeg tror, det bliver svært at undgå at drøfte begrebet kursgevinst, selv om noget sådant vil være af en yderst beskeden størrelsesorden med den økonomiske politik, Danmark har ført de senere år.

En inddragelse af kursgevinster også fra før 1976 vil bevirke en skærpelse af skatte- lovgivningen med tilbagevirkende kraft, og det vil vi ikke være med til.

Vi erkender, at der er en del virksomheder, der er i klemme, fordi de har optaget lån i valutaer, der har udviklet sig særlig ugunstigt set fra et dansk synspunkt, og fordi deres situation ikke kan omfattes af de gældende ordninger. Da vi i det konservative folkeparti ønsker at give dansk erhvervsliv så gode vilkår som muligt til gavn for beskæftigelsen og dermed til gavn for betalingsbalancen, vil vi bidrage til et positivt udvalgsarbejde.

Glistrup (FP):

Den første behandling, vi nu er i gang med, er, som det jo til dels er fremgået for den, der med forstand har lyttet til de foregående indlæg, et led i en af de mange seje fremskridtsmarathonkampe for, at den økonomiske politik, der føres her i landet, ikke skal ødelægge alt for mange arbejdspladser, ikke skal slå alt for mange mennesker ud.

Vi begyndte på dette område for snart 5 år siden, og vi har da undervejs opnået, at vi i første omgang fik den daværende regering til at fremsætte et forslag, der løste en del af problemerne, i efteråret 1975. Det var vel nok medvirkende til, at vi fik Esso-dommen, som nu har været omtalt flere gange, og som jo af hr. Anders Poulsen blev kaldt for fase 1 i den kamp, som til syvende og sidst vil føre til sejr for fremskridtspartiet. Så fik vi som det, hr. Anders Poulsen kaldte fase 2, gennemført i december måned 1975 en hel del af det, som vores initiativ i begyndelsen af året 1975 var gået på, og her i foråret, i maj 1979, opnåede vi så endelig, at de tanker, som vi søsatte i begyndelsen af 1975, yderligere vandt en stump sejr. Men vi er ikke tilfredse med det, der er nået, vi skal nå fuldstændig frem til, at man ikke ødelægger virksomheder på dette område. Så må vi selvfølgelig affinde os med, at hr. Preben Steen Nielsen

[Glistrup]

taler om et genoptrykningssystem, men når det nu engang er nødvendigt, når hr. Preben Steen Nielsens parti er så tungt at danse med, at man skal bydes op til dans adskillige gange, før man lader sig svinge rundt i den fejende fremskridtswienervals, er vi nødt til at inkludere en hel del gange, og det er altså det, vi på ny gør her i dag.

Skatteministeren og hans følgesvende fra det konservative folkeparti og venstre udtalte, at de absolut ville have symmetribetragtninger, således at man kun kan tillade hr. Petersen i Ikast at fradrage sit tab, hvis man også kan få beskattet hr. Sørensen i Bandholm. Den måde, man her ræsonnerer på, er fuldstændig og aldeles urealistisk, og det er da i øvrigt heller ikke en betragtning, som præger vort skattesystem masser af andre steder. Jeg vil spørge skatteministeren, om han er rede til f. eks. på kapitalvindingsskatteområdet at indføre en tilsvarende symmetribetragtning, således at de, der lider tab på fast ejendom, kan få lov til at trække det fra, når man beskatter dem, der tjener på fast ejendom så grusomt med denne 75 pct.s beskatning, som tilfældet er, og man kan spørge adskillige andre steder. Er f. eks. LO rede til at lade sine renteindtægter beskattes, fordi de, der betaler renten, har fradragsret for dem? Der var dog momenter, som var væsentlig nærmere ved symmetribetragtningerne end denne meget anstrengte måde at anvende det på, som vi har hørt her.

Men ellers var det først og fremmest hr. Anders Poulsen, der fik givet den historiske fremstilling af det, der er sket, og han forklarede, at fase 1 var denne højesteretsdom i Esso-sagen. Om den er der, som hr. Anders Poulsen helt rigtigt bemærkede, i allerhøjeste grad det at sige, at den har skabt usikkerhed i rets anvendelsen. Den giver gode honorarer til skattesagførere og revisorer, fordi de får så mange sager, hvor de skal fortolke, hvad den højesteretsdom i grunden går ud på, og hvad den ikke går ud på. Men var det i grunden ikke samfundsmæssigt rimeligere, at midlerne tilfaldt de virksomheder, der vitterlig har lidt tab, fremfor dem, der fører udviklede sager om det? Det ville være rart, om vi, folkettinget, kunne gøre al den megen skattelærdom i Esso-dommens kølvand til makulatur ved at vedtage, at der er en generel fradragsret.

Så anfører man altså som fase 2 decemberloven fra 1975. Bevares, den var efter den tid et fremskridt, men det skal da ikke hindre os i at komme videre med fremskridtene. Så var det, ministeren sagde: ja men det er jo forfærdeligt, for de, der nu har spekuleret i at optage lån i de valutaer, som var meget kursfølsomme, og i forhold til hvilke man kunne forudse at den danske krone ville blive nedskrevet, fordi den danske krone bestandig faldt i forhold til disse valutaer, har til gengæld fået en lav rente, og så kan de ikke få både i pose og i sæk.

Det, dette forslag drejer sig om, er først og fremmest dem, der har optaget lån i schweizerfranc, og der var ingen, der ved at se på schweizerfrancens udvikling i årene frem til 1974 eller noget i denne retning kunne forudse, at det ville gå så skrækeligt, som det i kraft af oliekapitalens spekulationer i kølvandet på oliekrisen er kommet til at gå, hvor schweizerfrancen jo blev drevet op i en vanvittig størrelsesorden. Derfor kræver ministerens argumentation med hensyn til, hvad man skulle have forudset, at de forskellige forretningsdrivende, der blev tvunget af den danske regering til at optage disse finanslån, havde været endnu mere forudseende, end selv en skatteminister plejer at være, og derfor er der heller ikke noget som helst realistisk grundlag for at sige, at de pågældende skulle have tænkt på det.

Hr. Anders Poulsens fase 3 drejede sig om det, som blev gennemført her i maj måned, og i den forbindelse var jeg glad for, at hr. Anders Poulsen så tilføjede, at hans parti var rede til at gå ind i en saglig udvalgsbehandling, for den vil sikkert meget hurtigt afsløre, at det, der blev gennemført i maj måned, desværre kun var en skueret: der er kun tale om nogle ganske få, som får en ganske beskedent top af isbjergsfordel ud af det, som blev gennemført her i maj måned, nemlig stort set kun dem, der optog lån i schweizerfranc i perioden fra maj til september 1973, og de er blevet så enormt hårdt ramt af den senere kursudvikling – specielt hvis de har indfriet lånene omkring 1977 – at de pågældende må bære et tab alene, som i masser af tilfælde har bragt virksomheder, der ellers ville være sunde og gode, til nu at skranke totalt.

Men det er jo noget af det, som vi i allerhøjeste grad skal til at have afklaret her un-

[Glistrup]

der udvalgsbehandlingen, og dér går jeg så ud fra, at selv den skeptiske hr. Anders Poulsen vil blive overbevist om, at dette er et godt forslag, som alle fremskridtsforslag er, og at hr. Anders Poulsen derfor vil stemme for det.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Hr. Glistrup ville nok sige det på følgende måde: for et år og en uge siden behandlede vi et lignende forslag, og jeg kan citere, hvad jeg sagde dengang. Jeg synes ikke, vi skal gennemføre forslaget i den form, hvori det foreligger; det gælder i dag også.

Bollmann (CD):

På CDs vegne skal jeg sige, at vi fortsat har en vis sympati for forslaget, og understrege, at fremskridtspartiet naturligvis har ret til at genfremsætte forslag, ligesom alle andre har.

Der blev, som det er sagt af flere andre ordførere, rørt ved problemet umiddelbart før sommerferien her i 1979, og problemet eksisterer fortsat for visse virksomheder.

Vi vil gerne være med til at se på de skævheder, der eksisterer, og vi vil gerne være med til at rette op på dem, og jeg skal som sædvanlig tilsige forslaget en velvillig udvalgsbehandling.

Arne Bjerregaard (KrF):

Datoen den 1. januar 1976 for retten til at fratække tab og tillægge gevinster var sådan set et forhandlingsresultat, som vi opnåede med socialdemokratiet, og jeg tror såmænd ikke, at fremskridtspartiet har ret megen del i det, selv om fremskridtspartiet havde fremført de samme synspunkter, men jeg skal da indrømme fremskridtspartiet, at vi var enige i disse synspunkter, og at vi stadig væk er enige i dem.

Vi vil som dengang gerne være med til at ændre datoen til den 1. januar 1972, for så har vi nemlig opsamlet de fleste, eller næsten dem alle, når dette år er gået. Men til det foreliggende forslag må jeg bare sige, at vi principielt er modstandere af, at man kun skal opregne tabene og ikke gevinsterne. Men vi erkender, der er problemer for visse, der har optaget lån i udlandet før 1976, og derfor vil vi gerne være med til nok en gang at kigge nøjere på forslaget i udvalget.

Flygaard (DR):

Retsforbundet kan ikke medvirke til gennemførelsen af det foreliggende lovforslag. Jeg skal i øvrigt henvise til, hvad jeg sagde ved førstebehandlingen, da lovforslaget sidst var til behandling.

(Kort bemærkning).

Anders Poulsen (V):

Jeg kommer til at sige til hr. Glistrup, at den ny lovgivning ikke er nødvendig for at fortolke Esso-dommen. Dens tale er for så vidt klar, nemlig at lån optaget til driftsfinansiering er fradragsberettigede, og lovhjemmelen er i orden: det er statsskattelovens § 6, så der er ikke behov for ny lovgivning i den anledning.

Endelig må jeg sige, at jeg naturligvis er uenig i hr. Glistrups bemærkninger om maj 1979-lovgivningen på dette område.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Hvad angår maj 1979-lovgivningen, vil kendsgerningerne dømme os imellem under udvalgsarbejdet, og det er et af de tilfælde, hvor jeg har meget stor tillid til, at dommen vil falde rigtigt ud.

Hvad angår det andet, har hr. Anders Poulsen principielt ret, nemlig at Esso-dommen omhandler driftsfinansiering, men hr. Anders Poulsen vil sikkert også vide, at det kan skabe uklarhed, når man skal ud i det praktiske liv og finde ud af, om pengene er flydt til det ene eller andet, når der er flydt så og så mange hundrede tusind kroner ud, fordi penge nu engang har den egenskab, at man både kan købe maskiner, varer og så mange andre ting for dem, fordi penge ikke er øremærkede. Derfor skaber det uklarhed, når man har et sådant begreb, og det var bedre med den generelle regel, som vi har foreslået.

Maisted (FP):

Man bebrejder os, at vi ihærdigt bliver ved med at få fjernet de sidste sten, som der måtte være for at rette op på den skævhed, at der er nogle virksomheder, der er blevet tvunget til at tage disse finanslån og dermed er kommet i vanskeligheder. Det er, som jeg sagde sidste gang, ikke af hensyn til de men-

[Maisted]

nesker, der ejer virksomhederne, men simpelt hen for at bevare nogle arbejdspladser. Jeg er glad for den delvise støtte, der har været, og jeg håber, udvalgsarbejdet vil betyde, at vi også kan få ryddet de sidste hindringer af vejen for virksomhederne og bevare nogle arbejdspladser.

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Jeg har ikke særlige bemærkninger at gøre til forslaget ud over dem, jeg har gjort. Jeg har heller ikke særlige kommentarer til de synspunkter, der er fremført fra ordførernes side. Jeg kan jo sige, at der ikke er meget nyt under solen: det er de argumenter, vi har hørt mange gange tidligere, og jeg må igen konstatere, at de argumenter, der er fremført fra oppositionen til dette lovforslag, i hvert fald endnu ikke har gjort særlig meget indtryk på forslagsstillerne. Men vi må håbe på, at det også kan blive bedre på det område.

Der blev stillet et enkelt spørgsmål til mig af hr. Anders Poulsen, og det spørgsmål overraskede mig lidt, for det gik vist nærmest ud på, at ligningsmyndighederne ikke er parate til at acceptere konsekvensen af den dom, som er blevet omtalt af flere ordførere. Det vil jeg dog betvivle skulle være tilfældet, i hvert fald må det være op til hr. Anders Poulsen under udvalgsarbejdet at fremlægge den fornødne dokumentation herfor. Det kan ikke være min opgave at fortolke dommen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Enggaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af:

Forslag til lov om skattemorarenter m. v.

[Af Glistrup (FP) m. fl.]

(Lovforslag nr. L 20. Fremsat 13/11 79).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Det forslag, fremskridtspartiet her foresætter, går ud på to ting: for det første vil man ophæve de særlige regler, som findes rundt om i skattelovgivningen om morarenter på skatteområdet, således at den almindelige regel i lov om renter ved forsinket indbetaling m.v. skal være gældende også for skattemorarenter. Det vil sige, at morarenter for for sen indbetaling af skyldig skat skal være diskontoen plus 2 pct., og det vil i øjeblikket sige 13 pct. I den henseende er forslaget en ren genfremsættelse af det forslag, fremskridtspartiet fremsatte herom i foråret.

For det andet og som noget nyt foreslås det, at reglen i ligningslovens § 17 a ophæves, og det vil betyde, at fradragsretten for renter af skatter og afgifter genindføres.

Baggrunden for forslaget er, at forslagsstillerne finder, at der i øjeblikket sker en forskelsbehandling mellem på den ene side staten som kreditor for skattekrav og på den anden side almindelige kreditorer, som kun kan tage de nævnte 13 pct. i rente af deres fordringer.

Jeg skal ikke her nærmere redegøre for de forskellige rentesatser på skatteområdet, idet jeg kan henvise til den tidligere skatte- og afgiftsministers redegørelse herfor ved behandlingen den 27. februar 1979 af fremskridtspartiets tilsvarende tidligere forslag, men jeg vil gentage, hvad ministeren dengang sagde, og hvad vi fra socialdemokratiets side fuldt ud bakkede op, om formålet med de nugældende regler om skattemorarenter.

For det første er skattemorarenten en betaling for den kredit, man opnår ved ikke at betale skatten i tide. Men herudover skal skattemorarenten være en ekstra tilskyndelse til, at der sker rettidig indbetaling, sådan at man i videst muligt omfang undgår restancer. Skattemorarenten må derfor ligge på et niveau, der er højere end den almindelige markedsrente, hvorved man undgår, at det bliver attraktivt at være i restance med netop skattebetalingen. Dette er der så meget mere grund til at præcisere nu under behandlingen